

Mapovňa

Sophie mala premýšľať o hadovi. O hadovi, ktorý mal Artušovu krv. O hadovi, ktorý terorizoval Lesy. O hadovi, ktorý zavraždil ich priateľa a teraz zabije aj ich.

A napriek tomu nedokázala prestať myslieť na hortenzie.

„Hrad je nimi prerastený,“ pošepkala Agathe a hlavou kývla na guče ružových, fialových a žltých kvetov, ktoré pokrývali každý centimeter hradu vo Veselej vyhliadke. „Neznášam hortenzie, Aggie. Vyzerajú ako ľudské mozgy. V ich blízkosti mi je na odpadnutie...“

„Psst!“ zahriakla ju Agatha a ďalej čosi šepkala Nicole.

Sophie zúrila, zatiaľ čo ju Tiago s tetovaniami

okolo očí vliekol na reťazi spolu s ostatnými hlbšie do hradu. Šiel pešo. Ostatní piráti na koňoch ostali pred hradom a zo sediel sa škerili na členov posádky, ktorí prechádzali cez otvorenú bránu ako odsúdenci na popravu. Sophie sa dívala, ako chalani každému z nich uštedrili kopanec do zadku – Hester, Anadil, Dot, Hortovi, Bogdenovi, Williamovi... No keď prišiel rad na Sophie, spálený Wesley sa len zašklábil a desivo na ňu zasyčal.

Preto bolo o to hlúpejšie, že Sophie len niekoľko minút pred stretnutím s hadom urazili kvety. V skutočnosti ju však nerozčuľovali hortenzie, hoci na tomto hrade nenávidela úplne všetko: farby narodeninovej torty, dusivú vôňu cukríkov, presladené portréty kráľovských potomkov zachytených pri hre so psami aj ustavične vyhrávajúcu melódiu chytľavej hymny Veselej vyhliadky, ktorá sa ozývala ponad kvetinové múry („*Cupity-cup, dupity-dup, spoznaj náš ľud a veselý bud!*“). Nie, skutočný dôvod, prečo bola Sophie podráždená, spočíval v tom, že hoci svojím odvážnym vystúpením v pavilóne práve zachránila nosy svojej posádke, nikomu na tom nezáležalo – a už vôbec nie Agathe s Nicolou, ktoré si šepkali ako Janka a Danka.

Sophie nemohla Agathe zazlievať novú kamarátku. Aggie mohla tráviť čas s kýmkoľvek vrátane prváckej čitateľky s otrasnou povahou.

Tak prečo bola Sophie taká nahnevaná?

Natoľko ju zamestnalo nečakané stretnutie s Agathou a akčná výprava, že si nevšimla, ako sa do nej znova zakráda prázdnota – tá istá prázdnota, ktorá zapríčinila, že nemala trpezlivosť so študentmi v škole, že ju čoraz viac nudili dekan-

ské povinnosti a nevedela sa dočkať, kedy prečese kamelotský bulvár, aby si prečítala nechutné klebety o novom kráľovi.

A predsa Sophie nedokázala presne určiť, *prečo* sa takto cítila.

Tešilo ju, že je dekanou, nie? To bol šťastný koniec, ktorý si vydrela, a keď sa táto výprava skončí, vráti sa k nemu, presne ako sa Agatha vráti k svadbe a korune. No na rozdiel od Agathy Sophie nemala po svojom boku nikoho... nuž, aspoň nie tak, ako mala Agatha Tedrosa.

To však bolo *v poriadku*. Naozaj. Občas si zafliktovala s chutnými navekáčmi alebo sa pokochala krajšími nikdáčmi na školských akciách, ale poučila sa z Tedrosa aj Rafala. Žiaden chlapec ju nemohol skutočne pochopiť. Bola príliš silná a samostatná a... *komplikovaná*. Chlapci ju vždy chceli zmeniť a ona sa zmeniť nechcela. Nie, keď konečne zistila, kto vlastne je. Oveľa lepšie urobí, keď sa tomuto konkrétnemu emocionálnemu močiaru bude veľmi dlho vyhýbať.

Nie, jediný človek, ktorého Sophie potrebovala, bola Agatha. Agatha ju chápala. Agatha ju udržiavala v rovnováhe. Agatha nečakala, že sa zmení. Preto bola Sophie posledné dni taká šťastná. Do života sa jej vrátila najlepšia priateľka. No keď videla, ako sa Agatha zdôveruje akejsi Nicole tak, ako sa kedysi zdôverovala jej, musela si uvedomiť, aké bolo toto šťastie krehké.

Naozaj to bolo ironické. Agatha by bývala šťastná, keby so Sophie žili naveky v Gavaldone. No Sophie bola odhodlaná odísť z rodného mesta a začať nový život.

Teraz mala nový život Agatha.

Život, ktorý už nezávisel od Sophie.

Začula, ako Nicola zašepkala jej meno, a Sophie okamžite štuchla kolenom do Agathy: „Rozprávate sa *o mne*?“

Agatha sa zamračila. „Rozprávame sa pláne, ako bojovať s hadom!“

„Takže teraz už nie som dosť dobrá, aby som vám pomohla s plánovaním?“

„Poviem ti náš plán, keď *sklapneš*,“ ozvala sa Nicola.

„Vidíš, ako sa so mnou zhovára?“ postťažovala sa Sophie Agathe.

„Lebo sa správaš ako trdlo,“ pokarhala ju Agatha.

„Ty nevďačný Brutus. Ani slovo o tom, ako šikovne som nás zachránila pred tými nechutnými chlapmi, ani slovo pochvaly...“

„Prepáč, ale plánovali sme, ako *nezomrieť*...“

„Pamätám si, ako si namiesto klebetenia s prváčkami kula plány so mnou!“

„Ty si náš plán, ty koza!“

„Čože?“ vyhrkla nahlas Sophie.

Reťaz sa s trhnutím zastavila. Obe dievčatá pomaly zdvihli hlavy a zbadali, ako na ne z čela zástupu zazerá Thiago.

V sieni zavládlo ťaživé ticho, ktoré ešte zdôrazňoval veselý hlas, ktorý spieval: „*Cupity-cup, dupity-dup*...“

Piráť zabodol meč do kvetinovej steny a hudba so zaškrípaním stíchla. Posledný raz sa na dievčatá varovne pozrel a pochod na popravisko pokračoval.

Agatha s Nicolou sprážili Sophie pohľadom.

Sophie očervenela. Ak naozaj bola ich plán na boj s hadom, teraz sa bude musieť zaobísť bez toho, aby sa dozvedala podrobnosti.

Obrnila sa a nasledovala spútaný nástup do kráľovského paláca, súkromnej rezidencie kráľovského páru, čo vydedukovala, keď zbadala detské izby, útulné obývačky a prepychové kúpeľne. Sophie do každej miestnosti nakukla a znervóznela, keď v spálni zbadala neustlanú posteľ, otvorené víno v jednej z obývačiek, drevenú zubnú kefku nakrivo položenú pri umývadle. Všetko to boli stopy po živote, no nikto tam nežil.

Hester na začiatku zástupu od prekvapenia zakašľala a potiahla za reťaz.

Sophie nasledovala jej pohľad tak ako všetci ostatní...

Pred nimi sa vynárala knižnica, dvojposchodová žltoružová zasklená rotunda. V knižnici viseli z vysokého stropu tri obrovské oceľové kliečky, na prasknutie napchaté slúžkami, strážami, lokajmi a členmi kráľovskej rodiny. Dvaja do pol pása nahí piráti, jeden chudý a tmavý, druhý vypasený s pokožkou ružovou ako prasa, sedeli na zábradlí druhého poschodia. Na striedačku kopali do kliečok tak silno, ako vládali, a dívali sa na hompálajúce kliečky a ľudí, ktorí sa v nich kotúľali zo strany na stranu, kričali a volali o pomoc, hoci Sophie ich cez hrubé sklo nepočula.

Piráti sa tvárili znudene.

Keď jeden z pirátov drcol do kliečky, Sophie zazrela kráľa Veselej vyhliadky. Ten sa vnútri prekopírcol, jeho kráľovské rúcho bolo dosekané a špinavé, na špičkách kráľovskej koruny mal nastoknuté hnilé ovocie a zo všetkých síl sa usiloval udržať v náručí dvoch plačúcich chlapcov – tých istých chlapcov, ktorých Sophie videla hrať sa so psom na obrazoch vo vstupnej hale. (Pes sa skrýval pod lemom modrej róby akejsi ženy v druhej kliečke a čakal ďalší kopanec.)

SOMAN CHAINANI

2. časť

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo CooBoo v Bratislave v roku 2022
v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie

Zodpovedná redaktorka Eva Piarová
Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *Soman Chainani:*
The School of Good and Evil #4: Quest for Glory,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperCollins Children's Books,
a division of HarperCollins Publishers, New York 2017,
preložila Zuzana Trstenská.
Ilustrácie Iacopo Bruno
Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava
Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA